

man ligesom understregede § 24 i Fabrikloven og støttede Ministeren i hans eventuelle Bestræbelser for at begrænse Arbejdstiden i de sundhedsfarlige Erhverv. Det er kun beklageligt, at ikke hele Udvalget, saaledes som man under Forhandlingerne maatte gaa ud fra, har kunnet samles om denne Indstilling; men der er jo ikke noget at gøre ved, naar Mindretallet, til Trods for sin tidligere Stilling, desværre har ment at maatte indtage en Særstilling. Det maa være de ærede Medlemmers egen Sag. Jeg skal heller ikke komme ind paa en Omtale af Mindretallets Betænkning, jeg forventer, at Mindretallet vil motivere sin Stilling. Jeg skal kun tillade mig at anbefale Tingets Medlemmer, at man stemmer for følgende Forslag om Overgang til Dagsorden:

„Idet Folketinget udtaler som sin Forventning:

at Arbejdsraadet, om fornødent med særlig Bistand, vil fremskynde sine Undersøgelser vedrørende Sygeligheden blandt Arbejderne i sundhedsskadelige Erhverv og, saa snart ske kan, afgive Indstilling til Indenrigsministeriet, og

at Indenrigsministeriet, med Hensyn til de Erhverv, der maatte fremvise væsentlig større Sygelighed end almindeligt, eller som tidligere end almindeligt opslider deres Arbejdere, snarest vil gøre Brug af den Ministeriet ved Fabriklovens § 24 hjemlede Bemyndigelse til at paabyde en Indskrænkning af Arbejdstiden for de derved beskæftigede Arbejdere, derunder navnlig, at det forbydes Virksomheder med stadig kontinuerlig Drift at arbejde med færre end 3 Arbejdshold i Døgnet,

gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Første Viceformand (Stauning): Forhandlingen drejer sig nu om den saaledes fremsatte Paastand paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen.

Ordføreren (Martin Olsen): Under Udvalgets Arbejde har vi, som det fremgaar af et Bilag, faaet Oplysning om, at Arbejdsraadet endnu ikke er kommet til Ende med sine Overvejelser vedrørende

enkelte sundhedsfarlige Erhverv, som er nævnte i dets Beretning for 1912—13. Jeg vil derfor henstille til Tingets Medlemmer, at man stemmer for Paastanden om Overgang til Dagsordenen, navnlig under Hensyn til en Fremskyndelse af de Arbejder, der nu foretages af Arbejdsraadet.

Ovesen: Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke ment sig beføjet til at tiltræde Flertallets Forslag om Overgang til Dagsordenen. Ikke fordi vi har noget imod, at denne gamle, om jeg saa maa sige, Traver, der nu er gaaet igennem Tinget i saa mange Aar, nu paa en vis Maade bliver bisat, men den Maade, hvorpaa man foretager denne Bisættelse, har ikke tiltalt os, al den Stund den falder noget udenfor Lovforslagets Rammer. Naar der for et Aar siden er givet en Lov om Arbejdsforhold, og der, som det fremgaar af en Skrivelse, der ledsager Betænkningen, er optaget et Arbejde i Henhold til denne Lovs § 24, mener Mindretallet, at der ikke er Grund til at give Sagen et stærkt Skub fremad, al den Stund Fabrikloven endnu er saa ung. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at mit Parti har været Modstander af en Lov om en lovfæstet Arbejdstid. Vort Standpunkt har vi motiveret ved forskellige Lejligheder, ligesom vi ogsaa ganske kort har begrundet det i den afgivne Mindretalsbetænkning. Vi finder ikke, at en lovfæstet Arbejdstid paa saa faa Timer i Døgnet er betimelig. Vi har altid ment, at en saadan Begrænsning var overflødig og et Indgreb i den personlige Frihed. Efter vor Mening bør det overlades til Arbejderne og Arbejdsgiverne indbyrdes at bestemme, hvor lang Arbejdstiden skal være i de forskellige Fag. Men, som ogsaa den ærede Ordfører sagde, vi har altid stillet os velvillige til Spørgsmaalet om af Hensyn til Arbejdernes Sundhed at begrænse Arbejdstiden i sundhedsfarlige Erhverv. Nu synes vi, som sagt, at det er en noget mærkelig Maade, hvorpaa Flertallet vil bringe dette Lovforslag i alt Fald foreløbig ud af Verden, efter at der er gjort saa stort Halløj om det — gennem flere Aar har vi haft en Majdemonstration i den Anledning, og vi har haft Lovforslag fremme —, men da nu Forslagsstillerne sammen med de